

අමුඩුගල ශ්‍රී ද්‍රන්තපාය රජමහ විභාරය: එතිහාසික හා පුරාවිද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්

නිල්මිණි දායානත්ද

කරිකාචාරය, මානව ගාස්තු අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය
nil_daya@yahoo.com 071-9109025

හැදින්වීම

මෙය ගල්බඩ කෝරලයේ එගාචිපත පත්තුවේ පිහිටි අමුඩුගල ශ්‍රී ද්‍රන්තපාය රජමහ විභාරය පිළිබඳ එතිහාසික හා පුරාවිද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්. මාවතැල්ල උතුවත්කත්ද හන්දීයෙන් දැකුණට ඇති දාස්වත්ත මාරුගයේ කි.මි. 1ක් පමණ ගොස්, අභිගහමුල හන්දීයෙන් දැකුණට හැරි තවත් කි.මි. 1ක් පමණ ගමන් කළ විට හමුවන මෙය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර කොට්ඨාසි සමයෙහි උප රාජධානීයක්ව පැවති මායාදුනු තුවර රාජකීය බොද්ධ සිද්ධිස්ථානයයි. ක්‍රි.ව: 1435-1440 කාලයේ මායාදුනු තුවර සකල නගරාංගයන්ගේ සම්බන්ධතාව බැබෙනු බව පමරවී සන්දේශයෙන් හෙළි වේ. මෙකල ශ්‍රී දළදා වහන්සේ කෙටි කළක් වැඩ සිටි මෙම ස්ථානයේ විද්‍යාමාන අමුඩුගල උප රාජධානීයකි උපාංග, කැටයම්, සිතුවම් හා මූර්ති පිළිබඳව මෙහිදී අවධානය යොමු කෙරේ.

පෙර පැවති දෙමහල් ප්‍රතිමා ගෘහයෙහි නටබුන් යොදා සුවිශේෂී සැලැස්මක් සහිතව ප්‍රතිසංස්කරණය කොට ඇති මෙය, වර්තමානයේ දිස්වන්නේ වැමිපිට පිළිම ගෙයක් ලෙසිනි. 'වැමිපිට' යන වදනින්ම අරුත් ගැන්වන පරිදි මින් අදහස් වන්නේ වැමි හෙවත් කුලුණු මත ඉදි කළ විභාර ගෙවල්ය. මහතුවර රාජධානී සමයේදී එනම් 17වන සියවසේදී ඇරුණි මෙම විභාර සම්ප්‍රදාය 19වන සියවසේ අවසාන හාගය දක්වා පැවති ඇති.

පර්යේෂණ ගැටුව

ශ්‍රී ලංකාවේ වැමිපිට විභාර සම්ප්‍රදාය තුළ සම්බැජේ ශ්‍රී ද්‍රන්තපාය රජමහ විභාරයෙහි

පුරාවිද්‍යාත්මක වැදගත්කම පිළිබඳව මෙහිදී අධ්‍යයනය කෙරේ.

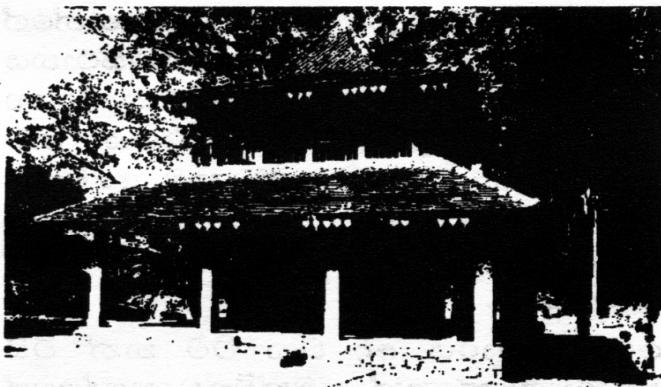
කුමවේදය

මෙහි දී පුස්තකාල ගැවිෂණ ක්ෂේත්‍ර නිරික්ෂණ ප්‍රාදේශීය දත්ත දායකයන් සමග කළ සාකච්ඡා මගින් ලබාගන්නා දත්ත ද ක්ෂේත්‍ර සටහන් සහ ජායාරූපකරණය මගින් ලබාගන්නා දත්ත ද සංස්ලේෂණය කර සංසන්ද්‍යාත්මක විග්‍රහයන් ඔස්සේ විශ්වේෂණය කර ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

අමුඩුගල ශ්‍රී ද්‍රන්තපාය රජමහ විභාරය

අමුඩුගල ශ්‍රී ද්‍රන්තපාය රජමහ විභාරය අස්ථිර පාර්ශ්වයේ මහනායක පදනම්ව නිල බලයෙන්ම හිමිවන රජමහ විභාරයකි. අඩි 7යි අගල් 6ක් උස් වූ ගල් වැමි 26ක් මත ඉදි කොට ඇති මෙහි සිවිරස් හැඩිනි පියස්ස ආනති දෙකකින් යුත්තය. බොහෝ විශාල ප්‍රමාණයේ වැමිපිට විභාරවල මෙන් දෙවන මට්ටමේ පියස්සක්ද මෙහි දක්නට ලැබේ. සම්පූර්ණ විභාර ගොඩනැගිල්ල දිගින් අඩි 33යි අගල් 6ක් සහ පළලින් අඩි 26යි අගල් 3ක් වන අතර, වැමි මත පිහිටි කුඩා පිළිම ගෙය දිගින් අඩි 11යි අගල් 6ක් සහ පළලින් අඩි 8යි අගල් 6ක් වේ. එය වටා ලැබේ අකුරා බිරුලු අත්වැළක් සවි කර පුදක්ෂිණා පථයක් නිර්මාණය කොට ඇති. මෙය ඉදිරියෙන් අඩි 7යි අගල් 6ක්ද, පිටුපසින් හා දෙපසින් අඩි 2 බැඩින්ද වේ.

මායාදුනු තුවර පිළිබඳව පළමු සටහන තැබූ පුරාවිද්‍යා කොමසාරස් එච්.සී.පී. බෙල් මහනා. මෙම ස්ථානයේ මායාදා යටුරුගේ

රුපය 1. අමුණුගල වැමිපිට විහාරය

අමුණුගල උප රාජධානීයෙහි උපාංග යැයි සිතිය හැකි ස්ථාන රසක් මෙහි දක්නට ලැබේ. එසේම ආ පරාත්‍රමබාහු, ආ බුවනොකබාහු, ආ ආ විර පරාත්‍රමබාහු යන රජවරුන් හා මායාදුන්නේ යුවරජු වූ පරනාපසිංහ කුමරුගේ තේවිත ප්‍රච්චත්ති හා බැඳුණු අමුණුගල විහාරයෙහි සුවිශේෂී එතිනාසික හා පුරාවිද්‍යාත්මක වැදගත්කමක් ගැබේ පවතී.

අමුණුගල විසු රාජකීයයන් හා සම්බන්ධ ජනප්‍රවාද කිහිපයක් මාවතැල්ල අසල පිහිටි නැහිද හා බෝ ඇල්ල ප්‍රදේශවල පවතී. 19වන සියවසේ අග හාගයේදී අමුණුගල ගං ආරච්චි මහතා විසින් ගල් අතර මාපාවල කිඩු සේල්ලිපියක් රැගෙන විත් ගල් අතර අම්බලම අසල සිටුව බවත්, එය කිසිවකු විසින් විනාශ කරන ලදුව එහි කොටස අසල පිහිටි ගල් බැමිමකට අල්ලා ඇති බවත් ජනප්‍රවාදයේ එයි. රුමුක්කන, කොටගම, පොල්ගහවෙල, උඩපොල හා සපුමල් බණ්ඩාර දේවාලය අමුණුගල හා එතිනාසික වශයෙන් බැඳී ඇති ස්ථානයන්ය.

අමුණුගල විහාරය කිහිප වරක් පිළිසකර කොට ඇතත්, ජයවර්ධනපුර යුගයේ පැවති දෙමහල් පිළිම ගෙයි පාත මාලයේ බුදු පිළිමය කිඩු ගල් පුවරුව තවමත් එහි ගේෂව පවතී. එහි ව්‍යෝගනය සැදීම සඳහා කළ සලකුණු තවමත් දක්නට ලැබේ. ජයවර්ධනපුර සමයේ ඉදි කළ දෙමහල් පිළිම ගෙයට අයත් ගල් කණු විසිහයක් වත්මන් වැමිපිට විහාරයට යොදා ඇති. දෙමහල් පිළිමගෙයි එකල ගෙහ නිරමාණ ශිල්පය අනුව නම් මෙම ගල් කණු සිවුවා තිබෙන්නට ඇත්තේ, පහත මාලය පුදෙක් ගාලාවක් ලෙස වත්දනාකරුවත්ට ප්‍රයෝගනයට ගත හැකි පරිදිය.

අමුණුගල ශ්‍රී දත්තපාය රජමහ විහාරයෙහි දැනට දක්නට ලැබෙන විසිනුරු කැටයම් සහිත ගල් උඩවස්ස හා ගල් කණු දහය නිසැකවම මායාදුනු තුවර තටුන් බව පුරාවිද්‍යායෙන් පවතී. පහ මාලිගාතැන්න, කපු කොටුව, කපු හේතා, පුරවැඩ් බිම, නා ලැබෙලවෙල ආදියද තටුන් වී ගිය රාජධානීයක නාම ගේෂයන්ය.

මෙම විහාරාස්ථානයට තුදුරු මාලිගාතැන්න නම් ස්ථානයේ පැරණි උඩ ගඟාල් මේ වන තුරුන් ගේෂව ඇති අතර, ගල් පුවරුද පොලොව යට ඇති බව කැණීම්වලදී හෙළි වී තිබේ. මෙම ස්ථානයෙන් කළකට පෙර පිත්තල පහනක්ද, මැරි කොතක්ද, හුගත ජලනල මාර්ගයකට අයත් මැරි හාණ්ඩ (පයිඡ්ඡ වැනි) කිහිපයක්ද හමු වී ඇත. මේ අසල නිසැකවම මුරපොලක තටුන් දක්නට ලැබෙන අතර ගල් පුවරුවක්ද දැකිය හැකිය. එච්.ඩී.පී. බේල් මහතා මෙම ස්ථානය මායාදුනු යුවරජුගේ මාලිගය තිබූ ස්ථානය වශයෙන් හඳුනාගෙන ඇත.

අමුණුගල උප රාජධානීයෙහි උපාංග එසක් මේ අසලින් හමු වී තිබේ. මාලිගාතැන්න නම් ස්ථානය අසලම පිහිටි රාජ්‍ය හාණ්ඩාරයක් පැවති ස්ථානය 'ගඩ්ඩාතැන්න' නමින්ද, රජ මැදුරට කිරී සැපසු ගව පටටිය කිඩු තැනෙ 'කිරීපොල' නමින්ද, රජ මාලිගය ඉදිරි පෙදෙස 'විදිය වත්ත' නමින්ද, යුද හරඹ පුහුණු වූ ස්ථානය 'ඇංගමිටිය' නමින්ද, සේවකයන් හා පරිවාර ස්ත්‍රීන් සිටි ස්ථානය 'මාගම්මන' නමින්ද හිඳින්වේ.

අමුණුගල වැමිපිට පිළිමගෙයි අඩි දහයි අශගල් දෙකක් උස, අඩි අටය අශගලක් පළල කැටයම් සහිත ගල් උඩවස්ස පිළිබඳවද පළමුව සටහන් තැබුවේ එච්.ඩී.පී. බේල් මහතාය. මෙය ලෙනගල විහාරයේ දොර උඩවසුවල දිස්වන කළා සම්ප්‍රදායේ මුහුකුරා ගිය අවස්ථාවකි. අමුණුගල ගල් කණුවල කෙළෙහි හා ශිරුණුයෙහි දැක්වෙන මෝස්තර අනුරාධපුර යුගයට අයත් වටදාගෙවල වැමි සිහිගන්වයි. මේ ගල් කණුවල පාදයේ උක්කවුක ගණ රුප හා සිංහ රුප යොදා ඇති. ගල් වැමි ශිරුණුයෙහි කැටයම් දැක්වෙන මුතු වැල් තරඛන්න්ගේ සිත් ගති.

උඩවසු කණුවල පාදයේ ඇති කැටයම් දැක්වෙන සිංහයාගේ රටා ගත කෙසරු තිස

වටෙටම දක්නට ලැබෙන අතර හිසේන් විහිදෙන කෙස් කළයික්ද දැකිය හැකිය. උලවස්සේ හරස්කඩීන් මැද කිඳිහි මූහුණක්ද, රට යටින් ගජ ලක්ෂ්මී රුපයක්ද දැක්වේ. ගජ ලක්ෂ්මී රුපය දෙපස ඇතුළු දෙදෙනෙක්ද දැකිය හැකිය. ගල් උලවස්ස දෙපැත්තේ දක්නට ලැබෙන්නේ සමාන මිනිස් රැකම් හා රටාවන්ය. ලියවැල්, පළාපෙන්, මල් වැල් හා ඉන්න හිරි යොදා ඇති කැටයම් මගින් කැටයම්කරුවාගේ දක්ෂකාව මැනවින් විශාල වේ. උද්වේගකාර සංගීතය අනුව උද්දාමයෙන් රංගනයේ යෙදෙන තාලා පිශින්නේ දෙදෙනෙක්ද, රඛන් වයන්නේ දෙදෙනෙක්ද, බෙර වයන්නේ දෙදෙනෙක්ද, නොරණු පිශින්නේ දෙදෙනෙක්ද කැටයම්න් දක්වෙන්. ජයවර්ධනපුර සමයට අයත් මෙතරම් අගනා ගල් කැටයම් රසක් මුළු කැගල්ල දිස්ත්‍රික්කයෙන්ම සොයාගත තොහැකිය. එච්.ඩී.ඩී. බෙල් මහතාගේ කැගලු පුරාවිද්‍යා පාලන වාර්තාවේ පිටුවක් පුරා අම්බුලුගල ගල් උලවස්ස හා ගල් වැශික සිතුවමක් දක්වා තිබේ.

උඩරට විතු හා මුරති කළාව අනුගමනය කරමින් නිර්මිත කළාකාති රසක් අම්බුලුගල වැමිපිට විහාරයේ දක්නට ලැබේ. පිළිම ගෙයි බිත්තිවල අවකාශය සාරාක අන්දමින් බෙදාගැනීමට විතු ශිල්පියා සමත් වී තිබේ. ප්‍රධාන දොරටුවෙන් පිවිසෙන විට වම පස හා දකුණු පස බිත්තිවල දිස්වන සිතුවම්වලින් සූචියි. විවරණය, සත් සතිය හා සොලාස්ට්‍රස්පානාද, වියන් සිතුවම්වලින් මාර පුද්ධයද දැක්වේ. දොර දෙපස වම පස ඇති සිතුවම 1869-1885 කාලයේ අස්ථිර පාර්ශ්වයේ මහතායක පදවිය දැරු වත්තේගම ධර්මනිරති ශ්‍රී සුමංගල තිමියන්ගේය. දකුණු පස ඇත්තේ අම්බුලුගල ගං ආරවිව මහතාගේ සිතුවමකි. උඩරට විතු තුම හා විධි කුම්වලට අනුකූලව සිතුවම් කොට ඇති ඉර හඳ දෙකද සූචියෙන් වැදගත්කමක් දරයි.

නැගෙනහිර දිසාහිමුබව පිහිටා ඇති විරාසනයෙන් යුත් සමාධි පිළිමය තරඹන්නාන් තුළ පහන් බවක් ජනිත කරවීමට සමත් වෙයි. මුදු පිළිමය දෙපස ගතු, මුහුම්, මහේශ්වර, සායාම, සන්තුමිතාදී දේව රුප හා මුහුම් රුප ඇදිමෙන් මුදුරජාණන් වහන්සේ දෙව බණුන්ගෙන් පුද ලද බව විද්‍යමාන කෙරේ.

ප්‍රජ්‍යපාද අරම සුම්න බම්ම හිමිපාණන්ගේ මග පෙන්වීම යටතේ මෙම විහාරස්ථානය තව ජ්‍යෙෂ්ඨ ලබා ඇත. ගැන්දාර කුලුන හා මකර තොරණ, ප්‍රවේශ මාරගය, තව සංසාචාසය ධර්ම ගාලාව, තව වෙළත්, තවාගයන් හා විවිධ පහසුකම් විහාරස්ථානයට එක වී ඇත්තේ මැත හාගයේදීය.

මෙම විහාරය අද වන විට තන් විධ විහාරාගයන්ගෙන් සමන්විතව ප්‍රදේශයේ සූචියෙන් සිද්ධස්ථානයක් බවට පත්ව ඇත. සමාලෝචනය

අම්බුලුගල වැමිපිට විහාරය මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ වැමිපිට විහාරයකි. ශ්‍රී ලංකාවේ බොහෝ වැමිපිට විහාර අඩි 1-2ක් පමණ උස කැණු මත ගොඩ තාගා ඇතුත්, මෙය ද බිංගිරය, මාහල්ලොලාපුව, දොරබාවිල, දියසුන්තක වැනි වැමිපිට විහාර මෙන් උස් කැණු මත ගොඩ තාගා තිබේ. බිංගිරය, දන්තුරේ, දියසුන්තක, වලල්ගොඩ ආදි දෙමහල් තත්ත්වයට පත් වෙනත් ප්‍රතිමා ගෘහවල මෙන් මෙහිද දෙවන මටටමේ පියස්සක් ඉදි කොට, දෙමහල් ස්වරුපය බාහිරව පෙන්තුම් කොට තිබේ. ඉන් ගොඩනැගිල්ලට අලංකාරයක්ද ලැබේ ඇත. මෙම විහාරයෙහි ඇති කැටයම් සහිත ගල් උලවස්සද අද්විතීය නිර්මාණයක් සේ සැලකේ. කොට්ටෙව යුගයට අයත් මෙබදු ගල් කැටයම්ද දුර්ලඟය.

යෙෝත්ත කරුණු අනුව පැහැදිලි වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ වැමිපිට විහාර බහුතරයක් (48ක්) පිහිටි කැගල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ ඇති අම්බුලුගල ශ්‍රී දන්තපාය රජමහ විහාරය මැදවල, දොරබාවිල, නාවින්න, බුදුමුන්තාව, වාකිරිල වැමිපිට විහාර හා සම තත්ත්වයෙහි ලා සැලකිය හැකි වැදගත් වාස්තු විද්‍යාත්මක ස්මාරකයක් බවයි.

ආගේය ග්‍යන්ථ

කුමාරි, සූධර්මා. "ශ්‍රී ලංකාවේ වැමිපිට විහාර සම්ප්‍රදාය" සාරලී (2010): 149-153

ගුණවර්ධන බණ්ඩා, පි. ආර්. සතර කොරලේ එනිහාසික හා සාහිත්‍ය විමර්ශනය. කොළඹ : එස්. ගොඩගේ සහ සහයෝදරයේ, 1998.

වන්දුරත්න, ඩී ජේරත්න. අම්බුලුගල ශ්‍රී දන්තපාය රජමහා විහාර විංගය. අම්බුලුගල : ශ්‍රී දන්තපාය රජමහා විහාරස්ථානය දායක සහාව, 2002.

වියවර්ධන, කුසුමිසිරි. ශ්‍රී ලංකාවේ වැමිපිට විහාර. මරදානා : දායවංශ රාජකාශී සහ සමාගම, 2010.